

[Gottschalck-Hansen.]

Vi mener, at statsgrundskylden på de 6 promille passende kan ophæves, at amtskatterne, der i øjeblikket kan gå maksimalt til 14 promille, kan afskaffes — de er jo under omlægning i øvrigt ved amtsfonden — og at den kommunale beskatning, som er bundet af grænserne: minimum 10 promille og maksimum 35 promille, i dag kan lægges om, således at alle former for ejendomsbeskatning samles i én kommunal skat.

Hvad promillen skal være, kan vi tale om, når vi samles; det er ikke mig, der skal lave det. Jeg siger bare, at jeg vil være med til at arbejde på det. Hvor høj den efter min mening skal være, skal den højtærede minister nok få at vide; jeg kan love, at den bliver ikke alt for stor. Det håber jeg også den højtærede indenrigsminister er enig i. Det er en foræring til den højtærede indenrigsminister, det er hans område. Vi erkender, at kommunerne naturligvis må have nogle indtægter over jordbeskatningen, det er vi helt indforstået med, og vi giver tilsagn om, at vi vil medvirke til en forenkling af ejendomsbeskatningen; men begynde nu i enkeltheder at drøfte promiller, det turde vist være en postgang for tidligt.

Helge Larsen: Det ærede medlem hr. Axel Kristensen mente ikke, at grundstignings-skylden havde nogen betydning i retning af at holde priserne nede, han mente ikke, at køberen tog hensyn dertil, og det må erkendes, at vi her er på et område, hvor vi ikke har eksakte beviser, hverken for det ene eller det andet, men jeg går ud fra, at folk, der går ud for at handle, tænker sig om, og jeg tror også, de tager i betragtning, hvilken byrde der ligger på den jord, de skal købe. Derfor tror jeg også, at en grundstignings-skyld som en samfundsprioritet har indflydelse på prisfastsættelsen, og den indflydelse må virke i retning af at tvinge priserne ned.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen var også inde på spørgsmålet om disse direktiver. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde tidligere, at vi er fuldstændig rede til at drøfte dette, men det må ske ud fra den forudsætning, jeg nævnedes i mit første indlæg, nemlig at vi ønsker at have en mulighed for at tvinge jord frem, som holdes tilbage i spekulationshensigt.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen kunne ikke forstå, at der kunne være tale om en foræring, hvis vi ophævede grundstignings-skylden på en ejendom. Ja, jeg betragter nu en sådan grundstignings-skyld som en samfundsprioritet, der er i den pågældende ejendom, og når man ophæver en sådan samfundsprioritet, må det efter almindelige privatøkonomiske beregninger betyde, at den pågældende ejendom kan sælges til en højere pris. Derfor er der tale om en foræring, som den pågældende ejer naturligvis ikke kan have noget imod, men som senere købere, en senere generation, skal betale. Derfor er problemet ikke så enkelt, som det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen vil gøre det til.

Øg lad mig lige slutte med et par bemærkninger om det, som det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen sagde om at fiksere hele ejendomsbeskatningen: amtsbeskatningen, den kommunale beskatning og statsgrundskylden. Som jeg har sagt før, er jeg absolut interesseret i at drøfte en sådan tanke. Spørgsmålet er, hvor promillen skal lægges, og jeg tror, det ærede medlem skal gøre sig klart, at når han drager alt dette ind — amtstueskat, kommunalskat og statsgrundskyld — skal der mange steder i landet en ganske anselig promille til. Men hvis det ærede medlem kunne tænke sig en 40-promille-, en 4 pct.-fiksering, begynder det at nærme sig noget, der er værd at tale om. Hvis vi så samtidig kunne få en ændring, sådan at vi får en virkelig afgift af den jord, der overgår til anden anvendelse — noget, som også det konservative folkeparti har været inde på — ja, så begynder der at tegne sig et mønster til en virkelig reform. Men vil det ærede medlem være med til det?

Herluf Rasmussen: Det forekommer mig, at den højtærede finansminister lod sig provokere til at give et tilsagn om et interval på 4 år, hvis man udsatte vurderingen til 1. september 1965 — det var vist i sit svar på et spørgsmål fra det ærede medlem hr. Axel Kristensen. Hvis jeg har opfattet det rigtigt — hvad jeg håber jeg ikke har — må jeg give udtryk for, at det er for tidligt allerede nu at fastsætte den 14. almindelige vurdering, al den stund vi vel nok må tage under overvejelse, om ikke hele det, jeg vil kalde vurderingsmandsinstituttet skal have